

af Søfolk, saa og om deres Hyre og Ret til at forlade Skibet i visse Tilfælde", hvilket Lovudkast af ham er forelagt i Landstinget; disse Exemplarer ere omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Derhos skal jeg meddele, at Indenrigsministeren i Skrivelse af Dags Dato har underrettet mig om, at han i næste Møde agter at forelægge her i Thinget „Udkast til Lov om Arvrigsskat for Finantsaaret 1865—66" og „Udkast til Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn". Forelæggelsen af disse to Lovudkast vil nærmere blive sat paa Dagsordenen.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Første Behandling af: „Udkast til Lov om Istandsættelsen og Vedligeholdelsen af private Veie, til hvis Afbenyttelse Flere ere udelukkende berettigede." (Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 397 ff.)

Mathiasen: Rigsdagens sidste Samling var jeg tilligemed et andet Medlem i den Minoritet af Udvalget i Veisagen, som i den da afgivne Betænkning bemærkede, at slige Veisager som den, Lovudkastet omhandler, burde afgjøres endelig ved Amtsraadenes Bestemmelse istedetfor ved Landvæsencommissiionernes. Grunden, hvorfor vi tænkte os en saadan Ordning, vil findes i den nævnte Betænkning Sp. 500, og jeg skal nu i samme Niemed tillade mig nogle faa Bemærkninger. Trangen til en saadan Lov som den foreliggende, vil være høist forskjellig i Landets forskjellige Egne, men hvor somhelst den finder Anvendelse, vil det i Regelen blive ubetydelige Sager, korte Veistrækninger, anlagte efter simpel Methode, som den vil komme til at omfatte, saa at Beføstningen som oftest kun vil dreie sig om nogle enkelte Dalere for hver Part. At Sogneforstanderskaberne dog ikke skulle have den endelige Afgjørelse i deres Haand, synes rimeligt, thi de kunne staae i særligt Forhold til de paagældende Parter og have Interesse af, at saadanne Veiarbejder fremmedes, men at saa ubetydelige Sager skulle paaafalde Landvæsencommissiionernes Virksom-

hed, og Parterne komme til at paadrage sig de deraf følgende store Beføstninger, finder jeg ubilligt. Hvis derimod Amtsraadet af sin Midte valgte Mænd, som mod passende Diæter og Beføringsgodtgjørelse undersøgte Sagen og lod Amtsraadet afgjøre den, saa vilde dette være overensstemmende med, hvad der skeer i andre kommunale Sager, som fra Sogneforstanderskaberne indkaldes for Amtsraadene. Jeg skal ved en senere Behandling af Lovforslaget gjøre Mit for at bringe en saadan Bestemmelse ind, og forsaavidt det høie Things Majoritet beler min Anskuelse, haaber jeg, at den høitærede Indenrigsminister ogsaa vil give den sit Bifald.

Chr. Jensen: Det Lovforslag, som her foreligger, angaaer en Sag, der er bleven drøftet i flere Samlinger, og jeg har ikke Meget at udsætte paa Forslaget i dets nuværende Skikkelse. Dog skal jeg ikke undlade at gjøre nogle Bemærkninger dertil. Det hedder saaledes i § 3, at Communen skal anstafte en af den kommunale Bestyrelse autoriseret Protokol, hvori Forhandlingerne skulle indføres; men det forekommer mig, at disse Sager meget godt kunde optages og indføres i den almindelige Forhandlingsprotokol. Det vil ogsaa mange Gange træffe sig, at en Commune aldrig faaer Brug for en saadan Protokol, og det forekommer mig derfor at være en veen Overflødighed, at den anstafte sig den. Dernæst kunde jeg ønske en Bestemmelse i Loven om, hvorvidt de enkelte, der have Brug for en Ve, som fører gennem andre Communer, for at hente f. Ex. Tørv og desl, ere forpligtede til at deeltage i Veiarbejder der, naar Veien er anerkjendt, eller om ikke de forskjellige Communer, hvorigennem Veien fører, ere pligtige til at istandsætte og vedligeholde den, naar den er anerkjendt som Ve, men daarlig behandlet. Det er kun disse Bemærkninger, som jeg ønskede at gjøre.

J. Christensen: Jeg er enig med den ærede første Taler i, at hvor der maatte være Anledning til at forlange et Overfløjen i Sager angaaende disse Veies Istandsættelse, synes det at være beqvemtest og billigst at henvise Sagerne til Amtsraadet, istedetfor til en Landvæ-